

Dosarul nr. 1a-1680/22
Ialoveni
1-21158459-02-1a-18082022
Grigore

Prima instanță: Judecătoria

Judecător: Lungu

DECIZIE

07 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,

în componența:

Președintele ședinței, Judecătorul

Judecătorii:

Grefier:

cu participarea:

Procurorului:

Avocatului:

Inculpatului

Alexandru Spoială

Dorin Dulghieru și Sergiu Daguța

Stanislav Sandu

Alexandru Casir

Alexei Kebeș

Valentin Vreme

a examinat în ședință de judecată publică în ordine de apel, apelul declarat de avocatul Filip Mărgineanu în interesele inculpatului Vremea Valentin și apelul declarat de apărătorul Alexei Kebeș în interesele inculpatului Vremea Valentin împotriva sentinței din 15 iulie 2005 a Judecătoriei Ialoveni în cauza penală de învinuire a lui

Vremea Valentin *****, născut la *****, originar or. Alma-Ata, Republica Kazahstan, cetățean al Republicii Moldova, moldovean, domiciliat mun. Chișinău, or. Durlești, str. *****, studii superioare, divorțat, supus militar, neangajat, fără antecedente penale;

Cernega Iurie *****, născut la *****, originar din s. Hansca. raionul Ialoveni, moldovean, cet. al Republicii Moldova, domiciliat în mun. Chișinău, str. *****, *****, studii medii, supus militar, căsătorit, are la întreținere copii minori, neangajat în câmpul muncii, fără antecedente penale,

în privința căruia sentința nu se contestă,

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 122 alin. (3), art. 209 alin. (2) Cod Penal (în redacția anului 1961 cu modificările și completările ulterioare).

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 25.08.1997-15.07.2005;

Instanța de apel: 27.10.2021-22.12.2021;

Instanța de recurs: 08.04.2022 - 18.07.2022;

Instanța de apel: 23.06.2022 – 07.02.2023.

Procedura de citare legală a fost îndeplinită.

Audiind participanții la proces, verificând legalitatea sentinței atacate prin verificarea probelor din cauza penală în raport cu argumentele din apelul declarat, pe baza materialelor din cauza penală, Colegiul Penal

C O N S T A T Ă:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința din 15 iulie 2005 a Judecătoriei Ialoveni, Vreimea Valentin ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 122 alin.(3) și 209 alin.(2) Cod Penal (în redacția Legii 1961 cu modificările și completările ulterioare).

În baza art. 122 alin. (3) Cod Penal (în redacția Legii 1961 cu modificările și completările ulterioare), lui Vreimea Valentin i-a fost aplicată pedeapsa 7 (șapte) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 209 alin. (2) Cod Penal (în redacția Legii 1961 cu modificările și completările ulterioare) lui Vreimea Valentin i-a fost aplicată pedeapsa 2 (doi) ani închisoare, iar în baza art. 2 a Legii din 24.07.1996 „Privind amnistia în legătură cu Aniversarea a V-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”, Vreimea Valentin a fost absolvit de la executarea pedepsei aplicate în baza acestui articol.

Termenul pedepsei cu închisoare lui Vreimea Valentin s-a dispus a fi calculat din momentul reținerii acestuia.

S-a dispus de a menține în privința lui Vreimea Valentin pînă la intrarea sentinței în vigoare măsura preventivă arestul, menținînd arestul și pînă la punerea sentinței în executare.

A fost admisă parțial acțiunea civilă și s-a încasat de la Vreimea Valentin și Cernega Iurie, în mod solidar, în beneficiul lui Dogot I., patronul firmei „Dur” prejudiciul material cauzat prin infracțiune în sumă de 25040 lei, cheltuielile de judecată în sumă de 1185 lei, iar în total în suma de 26225 lei.

În rest, acțiunea civilă în ce privește încasarea prejudiciului cauzat în urma venitului ratat și prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmînd a fi soluționată în ordinea procedurii civile.

Prin aceeași sentința a fost condamnat și Cernega Iurie, însă în privința căruia sentința nu este contestată.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauza, instanța de fond a constatat că, inculpații Vreimea Valentin și Cernega Iurie, acționînd prin înțelegere prealabilă, cu scopul sustragerii bunurilor prin escrocherie în proporții mari de la firma „Dur”, amplasată în or. Ialoveni, la 8 aprilie 1996, la indicațiile lui Cernega Iurie, Vreimea Valentin s-a prezentat la firma „Dur”, unde s-a prezentat ca directorul S.R.L. „Pan Exim” cu procura nr. 17 „a” din 25 aprilie 1996, precum că eliberată de firma „PanExim”, unde a primit pentru realizarea fără achitare prealabilă conform facturii nr.32, 2040 sticle de bere „Ursus” cu costul de 6528 lei, cît și 1200 sticle de șampanie cu costul de 8160 lei, iar în total bunuri în suma de 14688 lei, pentru ce Vreimea V. a

aplicat pe factură ștampila falsă a firmei "Pan Exim" care era transmisă lui de către Cernega Iu. Pe 10 aprilie 1996 Vremea V. acționând la indicațiile lui Cernega Iu. în mod analogic a primit spre realizare de la firma „Dur” în baza facturii nr.35, 1960 sticle de bere „Ursus” cu costul de 6272 lei și 600 sticle de șampanie cu costul de 4080 lei, iar în total bunuri în suma de 10352 lei. Inculpații Vremea V. și Cernega Iu. având scopul inițial de a sustrage bunurile primite prin excrocherie ulterior au refuzat să se achite cu firma „Dur” pentru bunurile primite și în așa mod au însușit bunuri în suma de 25040 lei, cauzând o dauna în proporții mari victimei. Bunurile în cauză au fost eliberate inculpaților Vremea V. și Cernega Iu. în baza contractului fictiv încheiat la 8 aprilie 1996 de către conducătorul firmei „Dur” I. Dogot și SRL „Pan Exim” semnat de către Vremea V. cu aplicarea ștampilei fictive a acestei firme la indicațiile lui Cernega Iu.

Instanța de fond a încadrat acțiunile inculpaților Vremea Valentin și Cernega Iurie în baza art. 122 alin. (3) Cod Penal (în redacția Legii 1961), escrocheria, adică însușirea bunurilor proprietarului prin înșelăciune și abuz de încredere prin înțelegere prealabilă a unui grup de persoane cu însușirea bunurilor proprietarului în proporții mari.

La fel, acțiunile inculpaților Vremea Valentin și Cernega Iurie au fost încadrate de instanța de fond în baza art. 209 alin. (2) Cod Penal (în redacția Legii 1961), falsificarea și folosirea ștampilei și documentelor oficiale false ce au adus o daună substanțială persoanelor fizice.

Solicitările apelantului.

Împotriva sentinței din 15 iulie 2005 a Judecătoriei Ialoveni a declarat apel la data de 18 octombrie 2021 avocatul Filip Mărgineanu, în interesele inculpatului Vremea Valentin solicitând: Repunerea în termen. Admiterea apelului, casarea integrală a sentinței, rejudecarea cauzei, recalificarea acțiunilor după legea penală nouă cu pronunțarea unei noi decizii prin care inculpatul Vremea Valentin să fie achitat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 122 alin. (3) Cod Penal (redacția 1961) și art. 209 alin. (2) Cod Penal (redacția 1961), pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Menționează avocatul că, cu sentința pronunțată nu este de acord, o consideră una neîntemeiată și ilegală, or este necesar de a fi trasă atenția asupra componenței de infracțiune prevăzută de art. 122 alin.(3) și art. 209 alin. (2) Cod penal, (redacția Legii din 1961) în baza căreia a fost condamnat inculpatul și care la moment sunt prevăzute de art. 190 alin. (2) și art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal (redacția Legii din 2002), cu modificările actuale și care prevăd o pedeapsă mai blândă;

Susține apelantul că, în cursul judecății instanța are obligația de a verifica probele acumulate în faza de urmărire penală, prin administrarea lor în ședință publică, oral și nemijlocit și **în condiții de contradictorialitate**, iar nerespectarea acestei obligații constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil prevăzut de Convenția Europeană art. 6. Sub acest aspect, remarcă, că potrivit art.24 alin.(2) CPP și art.26

alin.(3) CPP, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii.

Reiterează apelantul că, un factor nu mai puțin important în sentința atacată o are partea ce ține de art. 10 Cod penal R.M., efectul retroactiv al legii penale, Legiuitorul a stabilit că Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale. Astfel, la momentul comiterii infracțiunii de către Vremea V. și Cernega Iu., infracțiunile date erau prevăzute de art. 122 alin.(3) și art. 209 alin. (2) Cod penal (redacția Legii din 1961), iar actual sunt incluse în componența infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin.(2), art. 361 alin.(2) lit.b) CP redacția anului 2002).

Relevă că, la momentul condamnării de către instanța de judecată și anume la data de 15.07.2005 deja era în vigoare Codul penal în redacția nouă (**Legea Nr. 985 din 18-04.2002, publicat la 13.09.2002 în Monitorul Oficial Nr. 128-129 art. 1012.**

Consideră că, la momentul pronunțării sentinței de condamnare instanța, **conform prevederilor stabilite de art. 10 Cod penal**, urma să-i recalifice învinuirile incriminate și urma să-i aplice prevederile Codului penal nou în redacția din 13.09.2002, deoarece articolele din Codul penal nou prevăd o pedeapsă mai blândă conform prevederilor art. 10 Cod Penal.

În privința pedepsei aplicate de către instanța de judecată lui Vremea V. în baza art. 209 alin.(2) Cod Penal (**redacția Legii din 1961**) prin care i-a fost aplicată o pedeapsă de 2 ani închisoare, iar în baza **art. 2 a Legii din 24.07.1996 "Privind amnistia în legătură cu Aniversarea a V-a de la proclamarea Independenței R. M."** Vremea V. a fost absolvit de răspundere penală pe acest articol, apelantul reține că, în cursul judecării cauzei, la orice etapă a procedurilor, inculpatul este în drept, prin acord scris, să solicite încetarea procesului penal în baza Legii cu privire la Amnistie, în privința sa. Cererea poate fi înaintată de inculpat atât în ședința preliminară, cât și după numirea cauzei spre judecare, până la finalizarea cercetării judecătorești. În atare situație, instanța de judecată va pune în discuție solicitarea inculpatului, privind încetarea procesului penal, după care se va retrage în camera de consiliu și va adopta o sentință de încetare a procesului penal. În cazul dat, la adoptarea hotărârii de încetare a procesului penal, nu se analizează probatoriul. Însă, instanța de judecată contrar prevederilor legale fără acordul inculpatului care este necesar pentru aplicarea legii cu privire la amnistie a aplicat prevederile **art. 2 a Legii din 24.07.1996 "Privind amnistia"** și anume fără acordul scris a inculpatului care la acel moment era anunțat

în căutare, totodată, lipsindu-l de dreptul lui de a solicita aplicarea legii cu privire la amnistie pe viitor.

În susținerea poziției sale reține că, pedeapsa aplicată este una prea dură, având în vedere că inculpatul nu a mai fost atras la răspundere penală, versiunile invocate de partea apărării care confirmă neclarități, neconcordante, dubii în existența laturii obiective și subiective a infracțiunii și care nu au fost înlăturate de partea acuzării.

Totodată, sub acest aspect, la stabilirea pedepsei, instanța de judecată nu a argumentat sub nici un aspect posibilitatea aplicării unei pedepse mai blânde. Menționează apelantul că, în sentința de condamnarea instanța de fond nu a identificat careva circumstanțe atenuante și agravante conform prevederilor art. 76, 77 Cod penal.

În măsura în care instanța nu a stabilit careva circumstanțe agravante, totuși îi aplica o pedeapsă mai aspră din cele prevăzute în aliniatul (3) art.122 Cod penal, (redacția Legii din 1961).

Subliniază apelantul **că**, instanța urma să-și motiveze hotărârea de aplicarea unei pedepse mai aspre, din ce considerente instanța consideră că aplicarea unei pedepse privative de libertate este unica soluție de pedepsire și din ce considerente pedepsele de alternative din alineatul corespunzător nu sunt aplicabile;

Consideră apelantul că, instanța de fond urma să-și argumenteze aplicarea pedepsei cu închisoare conform prevederilor art. 75 alin. (2) **din Codul Penal, criteriile generale de individualizare a pedepsei**, însă nu a făcut.

Cu referire la prevederile art. 93 CPP, apelantul menționează, că probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei;

Susține apelantul că în sentința de condamnarea nu se regăsește careva indicații la probe ce ar demonstra vinovăția lui Vremea V. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 209 alin. (3) Cod penal (redacția Legii din 1961) și anume probele indicate în sentință nu se regăsește un careva raport de expertiză ce ar confirma că ștampilele/documentele prezentate de către Vremea V. sunt falsificate.

Atestă că, sentința de condamnare nu demonstrează vinovăția lui Vremea Valentin de comiterea infracțiunii prevăzute de art.122 alin.(3) Cod penal (redacția Legii din 1961), deoarece din motivarea sentinței nu sunt aduse dovezi de către instanța care demonstrează faptul efectuării acțiunilor criminale imputate lui Vremea V. (Legea din 1961).

Consideră apelantul că instanța de fond fără a argumenta sentința de condamnare prin careva mijloace de probă, a condamnat o persoană doar din declarațiile inculpaților și a părții vătămate.

Menționează apelantul că Vremea Valentin a fost reținut la 05 octombrie 2021 ora 18.00 min. în or. Moscova în incinta aeroportului "Внуково" conform procesului-

verbal de reținere, iar la 07.10.2021 lui Vremea Valentin i-a fost adusă la cunoștință sentința de condamnare a Judecătoriei Ialoveni din 15 iulie 2005 în baza căruia ultimul a fost condamnat, din care motiv solicită apelantul repunerea în termen a apelului conform prevederilor art. 403 CPP, care prevede că apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Consideră că, în baza celor menționate, instanța de fond nu a luat în considerare motivele invocate de apărare, le-a respins, menționând pregătirea din timp a versiunilor și probelor anexate de către inculpat, contrar art. 385 alin. (1), pct. 1-5 CPP, precum și a art. 6 CEDO sub aspectul încălcării principiului egalității armelor.

Afirmă apelantul că, la emiterea sentinței de condamnare, instanța de judecată, din start și-a manifestat indiferența la argumentele părții apărării, nu a clarificat versiunile alternative invocate, pur și simplu le-a respins.

Reține apelantul că, răsturnarea prezumției de nevinovăție poate fi făcută numai prin probe certe de vinovăție, iar în prezenta cauză, ca urmare a administrării tuturor probelor necesare soluționării cauzei, se ajunge la îndoială asupra vinovăției, prezumția de nevinovăție, nu este înlăturată, *căci orice îndoială este în favoarea inculpatului.*

Sustine că, pentru a condamna o persoană, procurorul trebuie să prezinte probe, care prin prisma art. 101 CPC, să fie apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, să atingă standardul de probă „dincolo de orice dubiu rezonabil”;

Conform art. 389 CPP, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

La fel, împotriva sentinței din 15 iulie 2005 a Judecătoriei Ialoveni a declarat apel la data de 25 octombrie 2021 avocatul Alexei Kebeș, în interesele inculpatului Vremea Valentin, solicitând repunerea în termen a apelului declarat cu admiterea apelului, casarea integrală a sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi decizii prin care inculpatului Vremea Valentin să-i fie stabilită în baza art. 122 alin. (3) Cod Penal o pedeapsă minimă în formă de amendă sau de a înceta procesul penal în privința lui Vremea Valentin.

Sustine apărătorul că despre judecarea cauzei în lipsa sa, Vremea V. n-a cunoscut, astfel nefiind prezent, iar în ședința de judecată au fost citite depozițiile inculpatului date la etapa de urmărire penală.

Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, din totalitatea concluziilor prezentate, că inculpații Cernega Iu. și Vremea V., au săvârșit infracțiunea în cauză și reprezintă subiectul infracțiunii prevăzută la art. 122, alin. (3), art. 209 CP (redacția Legii din anul 1961).

Menționează apelantul că, în procesul urmăririi penale, fiindu-i înaintată învinuirea în comiterea infracțiunii imputate, învinuitul Cernega Iu. vina sa în comiterea infracțiunii n-a recunoscut-o, iar Vremea V. a recunoscut-o doar parțial, pe când *instanța* de fond prin sentința *a recunoscut* culpabil pe Valentin Vremea și Cernega Iurie în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 122 alin.(3), art.209 CP (redacția Legii din anul 1961).

Cu referire la netemeinicia sentinței, menționează apărătorul că sentința este inechitabilă față de clientul său Vremea V. deoarece instanța și-a bazat concluziile pe propria convingere, fără a da o apreciere justă acțiunilor inculpatului Vremea V.

Menționează apelantul că, acțiunile încriminate lui Vremea V. cad sub incidența prevederilor art. 122 alin. (1) Codul Penal al RM cu modificările survenite. **OR, ÎN CONFORMITATE CU PREVEDERILE art. 10 CP RM, efectul retroactiv al legii penale (1) Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.**

Consideră apelantul că, acțiunile lui Vremea V., trebuie examinate prin prisma Legilor cu privire la amnistie, care au intervenit în timp.

În acest context, consideră, că sentința emisă în privința lui Valentin Vremea urmează a fi reformată, or pedeapsa de 7 ani închisoare este una neîntemeiată, cu referire atât a rolului acestuia unde nepăsător s-a dat a fi folosit cât și prin prisma scurgerii timpului și a modificării Legii.

Totodată, avocatul menționează că Valentin Vremea a fost reținut la intrarea în țară pe 07.10.2021, data despre care a fost informat cu privire la motivele reținerii în urma sentinței pronunțate din 15 iulie 2005.

Prin decizia din 22 decembrie 2021 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, s-au admis apelurile declarate de avocatul Filip Mărgineanu în interesele inculpatului Vremea Valentin și apelul declarat de apărătorul Alexei Kebeș în interesele inculpatului Vremea Valentin împotriva sentinței Judecătoriei Ialoveni din 15 iulie 2005, cu casarea parțială a sentinței, inclusiv din oficiu, în temeiul art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunță în această parte o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Vremea Valentin ***** s-a recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal cu liberarea de pedeapsă în legătură cu expirarea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală.

Vremea Valentin ***** a fost achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 209 alin. (2) Cod penal (în redakția anului 1961), pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

În rest sentința Judecătoriei Ialoveni din 15 iulie 2005 s-a menținut.

Prin decizia din 18 iulie 2022 a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, cu ***casarea parțială*** a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui ***Vremea Valentin ********, în latura penală, ***în partea achitării lui Vremea Valentin ******** în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 209 alin. (2) Cod penal (*redacția anului 1961*), pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, cu dispunerea rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Argumentele părților.

În ședința instanței de apel, avocatul Alexei Kebeș în interesele inculpatului Vremea Valentin, a pledat pentru admiterea apelurilor declarate în interesele inculpatului Vremea Valentin împotriva sentinței din 15 iulie 2005 a Judecătoriei Ialoveni pe motivele indicate mai sus.

În ședința instanței de apel inculpatul Vremea Valentin, a solicitat admiterea apelurilor declarate de avocații Filip Mărgineanu și Alexei Kebeș, în interesele sale împotriva sentinței din 15 iulie 2005 a Judecătoriei Ialoveni, conform motivelor consemnate.

În ședința instanței de apel, acuzatorul de stat, procurorul Alexandru Casir, a solicitat respingerea apelurilor declarat de avocați în numele inculpatului ca, fiind nefondate, solicitând menținerea sentinței instanței de fond ca fiind una legală și întemeiată.

În ședința instanței de apel, reprezentantul părții vătămate F.P.C. "DUR", Isidor Dogot, fiind legal înștiințată despre data, ora și locul examinării cauzei, în ședința de judecată în instanța de apel nu s-a prezentat. Cu referire la prevederile art. 412 alin. (5) Cod procedură penală, instanța de apel a dispus examinarea apelului în lipsa acestuia.

Aprecierea instanței de apel.

Instanța de apel constată că, sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Filip Mărgineanu și avocatul Kebeș Alexei în interesele inculpatului Vremea Valentin, din care considerente, instanța de apel va judeca apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces.

În conformitate cu art. 400 alin.(1) Cod de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.

Conform art. 414 alin.(1) CPP, instanța de apel judecând apelul verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

În conformitate cu art.414 alin. (2) CPP, instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

În temeiul art.414 alin.(4) CPP, în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor.

Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

Conform art. 415 alin. (1) pct. 2) CPP, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: admite apelul, ***casând sentința parțial și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.***

Potrivit art. 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit prevederilor **art. 436 alin. (2) CPP**, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sânt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

Colegiul Penal reține că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale.

Colegiul Penal notează că prin sentința din 15 iulie 2005 a Judecătoriei Ialoveni, Vrenea Valentin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 122 alin. (3) Cod Penal (în redacția Legii 1961), excrocheria, adică însușirea bunurilor proprietarului prin înșelăciune și abuz de încredere prin înțelegere prealabilă a unui grup de persoane cu însușirea bunurilor proprietarului în proporții mari, și art. 209 alin.(2) Cod Penal (în redacția Legii 1961), falsificarea și folosirea ștampilei și documentelor oficiale false ce au adus o daună substanțială persoanelor fizice.

Reieșind din materialele dosarului, Colegiul penal consideră că prima instanță a aplicat corect normele Codului Penal în redacția Legii din 1961, dând astfel o încadrare corectă acțiunilor inculpatului Vrenea Valentin.

Cu referire la termenul de declarare a apelurilor de către avocatul Filip Mărgineanu și de avocatul Alexei Kebeș în interesele inculpatului Vrenea Valentin împotriva sentinței din 15 iulie 2005 a Judecătoriei Ialoveni, Colegiul Penal reține că potrivit art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, *dacă legea nu dispune altfel.*

Art. 404 alin. (1) Cod de procedură penală stabilește că, participantul la proces care a lipsit atât la judecarea, cât și la pronunțarea sentinței și nu a fost informat despre adoptarea sentinței *poate declara apel și peste termen, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.*

Astfel, din materialele dosarului penal se atestă că examinarea cauzei penale în instanța de fond a avut loc în absența inculpatului Vremea Valentin, ultimul fiind anunțat în căutare. La fel, din materialele cauzei rezultă că Vremea Valentin a fost reținut de organele de poliție ale Federației Ruse la data de 05 octombrie 2021 în aeroportul Vnukovo, fiind extrădat ulterior autorităților Republicii Moldova la data de 07 octombrie 2010, când și a fost reținut prin procesul-verbal de reținere, iar apelul de către avocatul Filip Margineanu a fost depus la data de 18.10.2021, adică cu respectarea termenului de 15 zile de la începerea executării pedepsei de către inculpat, prevăzut de art.404 alin.(1) CP.

Conform art.402 alin.(5) CPP, dacă inculpatul declară apel în termen și își înlocuiește apărătorul, noul apărător, în termen de 15 zile de la data primirii de către parte a copiei apelului declarat, poate declara apel suplimentar pentru inculpat, în care poate invoca motive adăugătoare de apel.

Astfel, materialele cauzei penale atestă că avocatul A.Kebeș în calitate de apărătorul nou a inculpatului a depus apel în interesele inculpatului la 25 octombrie 2021, încadrându-se în termenul de 15 zile prevăzut de art. 402 alin.(5) CPP, pentru cazul de înlocuire a avocatului.

În atare circumstanțe, Colegiul Penal constată că apelurile declarate de către avocatul Filip Mărgineanu și de către avocatul Alexei Kebeș în interesele inculpatului Vremea Valentin împotriva sentinței Judecătoriei Ialoveni din 15 iulie 2005 sunt depuse în termeni legali, și prin urmare nu necesită repunerea acestora în termen de atac.

Colegiul Penal reține că, inculpatul Vremea Valentin la ședințele de judecată în instanța de fond nu s-a prezentat, motiv din care prin încheierea Judecătoriei Ialoveni din 12 mai 2005, a fost anunțat în căutare (vol. II, f.d. 164-166). Ținând cont de faptul că inculpatul Vremea Valentin s-a eschivat de a se prezenta la ședințele de judecată, instanța de fond, în baza art.321 CPP, a examinat cauza în lipsa acestuia, fiind citite în ședința de judecată declarațiile ultimului date în cadrul urmăririi penale.

Astfel, în cadrul urmăririi penale, ***inculpatul Vremea Valentin*** a declarat, că pe 8 aprilie 1996 Cernega Iurie i-a propus ca el să se prezinte la firma „Dur” din or. Ialoveni ca director a SRL „Pan Exim” unde să încheie contract și să primească spre realizare bere și șampanie. Pentru aceasta i-a recomandat să se îmbrace mai solid și i-a transmis ștampila SRL „Pan Exim” și alte rechizite ale acestei firme. El a căzut de acord fiindcă Cernega Iurie pentru această afacere i-a promis 500 dolari SUA. Pe 08.04.1996 împreună cu Cernega Iurie s-au deplasat cu automobilul la firma „Dur”, unde Cernega Iurie a rămas în automobil, iar el a intrat în sediul firmei „Dur”. S-a prezentat ca director a SRL „Pan Exim”, a încheiat contract cu directorul firmei „Dur” I. Dogot și în baza procurii nr. 17 din 26 aprilie 1996 întocmită de el, la 08 aprilie 1996 și 10 aprilie 1996 a primi bere și șampanie în total în sumă de 25040 lei, care a fost transportată cu automobilul firmei „Dur” la depozit în or. Chișinău indicat de către Cernega Iurie, care ulterior s-a prezentat la acest depozit și a verificat cantitatea

băuturilor. Ulterior însă Cernega Iurie a refuzat să achite firmei „Dur” costul băuturilor primite și nici lui nu i-a achitat 500 dolari SUA pentru această afacere. Nu a participat la realizarea acestor bunuri, deoarece a plecat peste hotare. Vina în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 122 al.(3), art.209 al.(2) CP (redacția Legii 1961) o recunoaște parțial (vol. I, f.d 175-178).

Depoziții analogice a depus Vreamea V. și în cadrul confruntării cu Cernega Iurie în cadrul urmăririi penale (vol. I, f.d. 163-163).

Cu toate că inculpatul Vreamea Valentin, fiind audiat la urmărirea penală și-a recunoscut vina parțial în comiterea infracțiunilor imputate, vinovăția în comiterea infracțiunii ***în baza art. 209 alin. (2) Cod Penal (în redacția Legii 1961), falsificarea și folosirea ștampilei și documentelor oficiale false ce au adus o daună substanțială persoanelor fizice.***

- ***declarațiile reprezentantului părții vătămate S.R.L. ”DUR” Dogot Isidor***, care în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a declarat că anterior, Cernega Iurie și Roman Gh. au încheiat contract cu firma „Dur” și le-a fost eliberată bere și șampanie spre realizare. Apoi Cernega Iurie i-a comunicat, că mai este o firma, care tot dorește sa primească băuturi alcoolice spre realizare cu achitarea ulterioară. La 08.04.1996 a fost telefonat în oficiu de Vreamea V. care s-a prezentat apoi ca director a SRL „Pan Exim” și cu care la 08.04.1996 a încheiat un contract de eliberare a băuturilor în total în sumă de 25040 lei. Vreamea V. avea cu el ștampila și celelalte acte ale acestei firme. Însă ulterior pentru bunurile eliberate nimic nu s-a achitat. El a stabilit, că bunurile au fost depozitate în or. Chișinău la depozitul unde anterior a dus producția Cernega Iurie. Înțelegând că a fost dus în eroare, el s-a adresat la organele de drept și atunci a stabilit că Vreamea V. a acționat la indicațiile lui Cernega Iurie și în așa mod inculpații folosind ștampila falsă a firmei „Pan Exim” SRL l-au depozitat de bunuri în suma de 25040 lei, cauzând-ui o dauna în proporții mari care solicită să fie încasata luând în vedere și avantajul ratat.

- ***declarațiile martorului Zagorodnîi Alexandru***, care în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a declarat că după ce expirase termenul de achitare pentru bunurile primite el s-a deplasat în or. Chișinău la depozit unde s-a descărcat producția, însă ea era transportată în alt loc de către Vreamea V. și Cernega Iu. Apoi i-a întâlnit pe Cernega Iu. și Vreamea V. și aceștia i-au promis că o sa se achite pentru bunurile primite, însă nu au mai făcut acest lucru cu firma „Dur”.

- în ședință instanței de fond au fost citite și depozițiile ***martorului Șochichiu N.*** care a decedat până a fi examinată cauza penală în instanța de fond, și din care s-a stabilit, că în 1996 Cernega Iurie l-a obligat să deschidă firma „Pan Exim” SRL pe numele său. Apoi Cernega Iu. a cerut de la el ștampila firmei și alte acte și ulterior el cu Vreamea V. a adus la un depozit bere și șampanie pe care ulterior a dus-o la alt depozit. Pentru această afacere Cernega Iu. i-au promis 200 dolari SUA, însă ulterior nu i-a achitat nimic și nici nu i-a mai întors ștampila firmei. Pe Vreamea V. nu l-a cunoscut și careva ștampile lui nu i-a transmis (vol. I, f.d. 65-66).

La fel, vinovăția inculpatului Vremea Valentin este probată integral prin următoarele mijloace de probă prezentate de către procuror care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi:

- contractul de vânzare-cumpărare din 08.04.1996 între SRL „Pan Exim” și firma „Dur” (f.d. 3-4),

- facturile nr. 32 și 35 din 08.04.1996 și 10.04.1996 conform cărora de la firma „Dur” a fost eliberat SRL „Pan Exim” șampanie și bere, în total în suma de 25040 lei (f.d. 5-7),

- procura din 08.04.1996 nr. 17 în baza cărei s-a eliberat producție inculpaților (f.d. 7).

Reieșind din cele relatate și ținând cont de soluția și indicațiile Curții Supreme de Justiție expuse în decizia din 18 iulie 2021, care conform art. 436 CPP, sunt obligatorii pentru instanța judecătorească inferioară, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, prin prezenta decizie se va expune doar în partea achitării lui *Vremea Valentin ****, în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 209 alin. (2) Cod penal (redacția anului 1961), pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, *dispusă prin decizia din 22.12.2021 a Curții de apel Chișinău, și care a fost desființată de către Curtea Supremă în această parte, și doar în această parte a fost trimisă la rejudecare.***

Reieșind din probele verificate, Colegiul penal consideră că, instanța de fond corect a constatat că, prin acțiunile sale inculpatul Vremea ***** a comis infracțiunea prevăzută de art. 209 alin. (2) Cod Penal (în redacția Legii 1961), falsificarea și folosirea ștampilei și documentelor oficiale false ce au adus o daună substanțială persoanelor fizice.

Colegiul Penal conchide că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma prevederilor art. 95, 101 Cod de procedură penală prin prisma admisibilității, pertinentei și concludentei, utilității și veridicității raportate la declarațiile date de inculpat în cadrul ședinței de judecată și probele administrate, a stabilit corect situația de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului, încadrarea juridică corectă.

De asemenea, Colegiul Penal remarcă că, starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, relevante și analizate în cuprinsul sentinței, verificate în apel.

Pe această linie de concluzie, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel, fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Considerentele primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate este dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia, reținută prin sentință, întrunește elementele infracțiunii prevăzute la art. 209 alin. (2)

Cod Penal (în redacția Legii 1961), falsificarea și folosirea ștampilei și documentelor oficiale false ce au adus o daună substanțială persoanelor.

Cercetând materialele cauzei, audiind participanții la proces, Colegiul penal reține că, ***inculpații Vremea Valentin și Cernega Iurie***, acționând prin înțelegere prealabilă, cu scopul sustragerii bunurilor prin escrocherie în proporții mari de la firma „Dur”, amplasată în or. Ialoveni, la 8 aprilie 1996, la indicațiile lui Cernega Iurie, Vremea Valentin s-a prezentat la firma „Dur”, unde s-a prezentat ca directorul S.R.L. „Pan Exim” cu procura nr. 17 „a” din 25 aprilie 1996, precum că eliberată de firma „PanExim”, unde a primit pentru realizarea fără achitare prealabilă conform facturii nr.32, 2040 sticle de bere „Ursus” cu costul de 6528 lei, cât și 1200 sticle de șampanie cu costul de 8160 lei, iar în total bunuri în suma de 14688 lei, pentru ce Vremea V. a aplicat pe factură ștampila falsă a firmei „Pan Exim” care era transmisă lui de către Cernega Iu. Pe 10 aprilie 1996 Vremea V. acționând la indicațiile lui Cernega Iu. în mod analogic a primit spre realizare de la firma „Dur” în baza facturii nr.35, 1960 sticle de bere „Ursus” cu costul de 6272 lei și 600 sticle de șampanie cu costul de 4080 lei, iar în total bunuri în suma de 10352 lei. Inculpații Vremea V. și Cernega Iu. având scopul inițial de a sustrage bunurile primite prin escrocherie ulterior au refuzat să se achite cu firma „Dur” pentru bunurile primite și în așa mod au însușit bunuri în suma de 25040 lei, cauzând o daună în proporții mari victimei. Bunurile în cauză au fost eliberate inculpaților Vremea V. și Cernega Iu. în baza contractului fictiv încheiat la 8 aprilie 1996 de către conducătorul firmei „Dur” I. Dogot și SRL „Pan Exim” semnat de către Vremea V. cu aplicarea ștampilei fictive a acestei firme la indicațiile lui Cernega Iu.

Astfel prin acțiunile sale inculpații Vremea Valentin și Cernega Iurie au comis infracțiunea în baza art. 122 alin. (3) Cod Penal (în redacția Legii 1961), escrocheria, adică însușirea bunurilor proprietarului prin înșelăciune și abuz de încredere prin înțelegere prealabilă a unui grup de persoane cu însușirea bunurilor proprietarului în proporții mari și în baza art. **209 alin. (2) Cod Penal (în redacția Legii 1961), falsificarea și folosirea documentelor oficiale false ce au adus o daună substanțială persoanelor fizice.**

Colegiul penal reține că, sentința primei instanțe a fost contestată de către apărători în interesele inculpatului Vremea Valentin în partea recalificării acțiunilor conform legii noi, precum și în partea stabilirii vinovăției solicitând în acest sens achitarea ultimului în comiterea infracțiunilor imputate.

Obiectul juridic special al infracțiunii îl constituie relațiile sociale cu privire la circulația legală a documentelor oficiale, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, precum și a ștampilelor aparținând unor întreprinderi, instituții sau organizații, apărute împotriva fabricării, vânzării sau folosirii unor asemenea entități.

Obiectul material al faptei infracționale îl reprezintă documentele oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații ori imprimările, ștampilele sau sigiliile false aparținând unor întreprinderi, instituții sau organizații.

Latura obiectivă a infracțiunii constă în fapta prejudiciabilă care, se concretizează în acțiunea de fabricare, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de îndatoriri, fabricarea sau vânzarea ștampilei sau sigiliului false, precum și a imprimatelor false ale unor întreprinderi, instituții, organizații de stat sau obștești.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă. Infracțiunea prevăzută de art. 209 alin. (2) CP (în redacția anului 1961) este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul fabricării, vânzării sau folosirii documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de îndatoriri, ori al fabricării sau vânzării imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții sau organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare.

Așadar potrivit jurisprudenței și doctrinei penale, pentru aplicarea art. 209 alin. (2) CP (în redacția anului 1961) este suficientă confectionarea (falsificarea) documentelor. Nu este indispensabil ca, după ce documentul oficial a fost confectionat, să fie și folosit. Infracțiunea se consumase din momentul confectionării.

La caz, însă ștampila SRL "PanExim" a fost nu numai confectionată și și folosită de către inculptul V.Vreamea, fiind aplicată de către ultimul pe actele juridice pretinse a fi încheiate cu SRL "Dur" de primirea bunurilor materiale pentru realizare, inculptul cunoscând cu certitudine că, nu este angajat și nu reprezintă interesele SRL "PanExim".

Astfel, falsificarea documentelor nu poate fi suficientă pentru a constitui o parte a infracțiunii de escrocherie, dizolvându-se în amalgamul activității infracționale legate de comiterea escrocheriei, ori motivele acestei infracțiuni se exprimă în interesul material, năzuința de a obține unele avantaje patrimoniale, năzuința de a înlesni săvârșirea unor infracțiuni, etc.

Colegiul penal reține că infracțiunea a fost comisă de două persoane, pe lângă aceasta, infracțiunea a fost săvârșită cu intenție directă, deoarece inculpații, cunoscând caracterul fals al documentului, a prevăzut rezultatul faptei și a urmărit producerea acestuia, prin prezentarea acestuia directorului F.P.C. "DUR".

Astfel, probele prezentate în sprijinul învinuirii dovedesc vinovăția inculpatului, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-a constatat, acestea fiind obținute cu respectarea normelor de procedură penală și, în ansamblu, coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate.

Examinând probatoriul administrat, instanța de fond a considerat dovedită, în afara dubiilor rezonabile, vina inculpatului Vreamea Valentin, inclusiv, printr-o sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele.

Subsecvent, instanța de fond, raportînd circumstanțele de drept cu cele de fapt, corect a remarcat că în speță s-a dovedit existența **laturii obiective** a infracțiunii prevăzute de art. 209 alin. (2) CP (în redacția anului 1961), astfel, deși, inculptul Vreamea Valentin a recunoscut parțial vina incriminată, din materialele cauzei rezultă

cert, că Vremea Valentin și Cemega Iurie, acționând prin înțelegere prealabilă, cu scopul sustragerii bunurilor prin escrocherie în proporții mari de la firma „Dur”, amplasată în or. Ialoveni, la 8 aprilie 1996, la indicațiile lui Cemega Iurie, Vremea Valentin s-a prezentat la firma „Dur”, unde s-a prezentat ca directorul S.R.L. „Pan Exim” cu procura nr. 17 „a” din 25 aprilie 1996, precum că eliberată de firma „PanExim”, unde a primit pentru realizarea fără achitare prealabilă conform facturii nr.32, 2040 sticle de bere „Ursus” cu costul de 6528 lei, cât și 1200 sticle de șampanie cu costul de 8160 lei, iar în total bunuri în suma de 14688 lei, pentru ce Vremea V. a aplicat pe factură ștampila falsă a firmei „Pan Exim” care era transmisă lui de către Cemega Iu. Pe 10 aprilie 1996 Vremea V. acționând la indicațiile lui Cemega Iu. în mod analogic a primit spre realizare de la firma „Dur” în baza facturii nr.35, 1960 sticle de bere „Ursus” cu costul de 6272 lei și 600 sticle de șampanie cu costul de 4080 lei, iar în total bunuri în suma de 10352 lei. Inculpații Vremea V. și Cemega Iu. având scopul inițial de a sustrage bunurile primite prin escrocherie ulterior au refuzat să se achite cu firma „Dur” pentru bunurile primite și în așa mod au însușit bunuri în suma de 25040 lei, cauzând o daună în proporții mari victimei. Bunurile în cauză au fost eliberate inculpaților Vremea V. și Cemega Iu. în baza contractului fictiv încheiat la 8 aprilie 1996 de către conducătorul firmei „Dur” I. Dogot și SRL „Pan Exim” semnat de către Vremea V. cu aplicarea ștampilei fictive a acestei firme la indicațiile lui Cemega Iu.

Prin urmare, nu pot fi reținute argumentele avocatului de achitare a inculpatului, or în ședință instanței de fond au fost citite depozițiile martorului Șochichiu N. care a declarat, că în 1996 Cernega Iurie l-a obligat să deschidă firma „Pan Exim” pe numele său. Apoi Cemega Iu. a cerut de la el ștampila firmei și alte acte și ulterior el cu Vremea V. a adus la un depozit bere și șampanie pe care ulterior a dus-o la alt depozit. Pentru această afacere Cernega Iu. i-au promis 200 dolari SUA, însă ulterior nu i-a achitat nimic și nici nu i-a mai întors ștampila firmei. Pe Vremea V. nu l-a cunoscut și careva ștampile lui nu i-a transmis (Vol. I, f.d. 65-66).

La fel, se resping și argumentele apelantului precum că, prima instanța și-a bazat concluziile despre vinovăția inculpatului doar pe presupuneri or, Vremea Valentin personal a întocmit o procură falsă în care a indicat date false, și tot el a folosit acesta procură pentru a primi de la firma „Dur”, bere și șampanie falsificând semnăturile în rubrica directorului și contabilului firmei, când a încheiat cu directorul firmei „DUR,, Dogot Igor un contract fictiv, ori inculpatul cunoștea faptul că el nu este directorul și nici reprezentantul împuternicit în mod legal de către SRT”PanExim” pentru a acționa din numele acestei entități.

Sub acest aspect Colegiul penal reține însăși declarațiile inculpatului care fiind audiat la urmărirea penală a comunicat că,, pe 8 aprilie 1996 Cernega Iurie i-a propus ca el să se prezinte la firma „Dur ” din or. Ialoveni ca director a SRL „Pan Exim ” unde să încheie contract și să primească spre realizare bere și șampanie. Pentru aceasta i-a recomandat să se îmbrace mai solid și i-a transmis ștampila SRL

'Pan Exim" și alte rechizite ale acestei firme. El a căzut de acord fiindcă Cernega Iurie pentru această afacere i-a promis 500 dolari SUA. Pe 08.04.1996 împreună cu Cernega Iurie s-au deplasat cu automobilul la firma „Dur ”, unde Cernega Iurie a rămas în automobil, iar el a intrat în sediul firmei ”Dur ”. S-a prezentat ca director a SRL „ Pan Exim ”, a încheiat contract cu directorul firmei ”Dur” I. Dogot și în baza vrocirii nr. 17 din 26 aprilie 1996 întocmită de el la 08 aprilie 1996 și 10 aprilie 1996 a primi bere și șampanie în total în sumă de 25040 lei, care a fost transportată cu automobilul firmei ”Dur” la depozit în or. Chișinău indicat de către Cernega Iurie, care ulterior s-a prezentat la acest depozit și a verificat cantitatea băuturilor. Ulterior însă Cernega Iurie a refuzat să achite firmei „Dur” costul băuturilor primite și nici lui nu i-a achitat 500 dolari SUA pentru această afacere. Nu a participat la realizarea acestor bunuri, deoarece a plecat peste hotare. Vina în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. ort. 122 al. III, 209 al. II CP. (Redacția Legii 1961) o recunoaște parțial (Voi 1, fd 175-178). ” *respectiv nu recunoaște partea ce ține de realizarea mărfii luate, marfa care a fost luată de Cernega I. de la depozit.* ” Depoziții analogice a depus Vremea V. și în cadrul confruntării cu Cernega Iurie în cadrul urmăririi penale (Voi. I, fd. 163-163).

Colegiul penal reține că vinovăția ultimului se mai dovedește și prin procura din 08.04.1996 nr. 17 întocmită de Vremea Valentin pentru a primii marfa din numele firmei ”Pan Exim” de la firma ”Dur”, prin *contractul de vânzare-cumpărare din 08.04.1996* unde este indicat că Vremea Valentin ***** a încheiat acest contract din numele firmei SRL ”Pan Exim” că primește pentru realizare și achitare bere ”Ursus” și șampanie în decurs de 25 de zile, iar pentru fiecare zi în caz de neachitare plătește amendă în mărime de 1 %.

Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, pe parcursul judecării cauzei penale nu s-au constatat circumstanțe, care ar putea provoca dubii în veridicitatea declarațiilor reprezentantului părții vătămate și a martorilor audiați, deoarece în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești aceștea au dat aceleași declarații consecutiv, din care motiv Colegiul penal nu reține ca plauzibile argumentele invocate de avocatul inculpatului precum că, acesta urmează a fi achitat.

Instanța de apel va respinge și celelalte argumente expuse de către partea apărării în susținerea apelului înaintat, or, Colegiul judiciar atestă că, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument avansat de părți, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei.

Cu referire la apelul avocatului F.Margineanu, prin care se pretinde la recalificarea acțiunilor inculpatului în baza Codului penal nou, deoarece sancțiunea legii penale este mai blândă, iar prin a doua solicitare în apel, același apelant solicită achitarea inculpatului, Colegiul penal ajunge la concluzie că și în această parte apelul nu este întemeiat, ori recalificarea prin prisma art.10 CP, în baza legii penale noi cu efect retroactiv, este posibilă dacă vinovatului urmează a fi aplicată pedeapsa, iar în prezenta cauza penală se atestă situația juridică de expirarea termenului de prescripție privind tragere la răspundere penală și aplicarea pedepsei penale urmarea expirării termenului de prescripție, iar pe cale de consecință solicitare de recalificare la art. 361 alin.(2) CP (redacția 2002) nu este întemeiată, ori caracterul penal al faptei se determină conform legii penale existente la momentul comiterii infracțiunii (aplicarea legii penale în timp).

Cu referire la pedeapsa ce ar urma să fie stabilită în baza art. 209 alin. (2) CP (*în redacția anului 1961*), instanța de apel notează că potrivit art. 16 al Codului Penal (în redacția anului 1961) stabilea că prescripția este suspendată, dacă persoana, care a săvârșit infracțiunea, se sustrage de la anchetă sau judecată. În aceste cazuri prescripția intră în vigoare din nou din momentul reținerii persoanei sau din momentul autodenunțării. ***Însă persoana nu poate fi trasă la răspundere penală, dacă de la data săvârșirii infracțiunii au trecut cincisprezece ani și prescripția n-a fost întreruptă prin săvârșirea unei noi infracțiuni.***

În sensul prevederilor legale menționate supra, Colegiul Penal atestă că infracțiunea prevăzută la art. 209 alin. (2) CP (*în redacția anului 1961*), de săvârșirea căreia a fost găsit vinovat Vremea Valentin s-a consumat la data de 10 aprilie 1996. Astfel din momentul săvârșirii infracțiunii și până la data reținerii inculpatului – 05 octombrie 2021 au trecut mai mult de 15 de ani, iar prevederile din Codul Penal în redacția anului 1961 cu modificările și completările ulterioare, nu a prevăzut întreruperea sau suspendarea curgerii prescripției, în cazul în care vinovatul se eschivează de la urmărirea penală sau de la judecarea cauzei penale, după cum este deja stabilit de art.60 CP (redacția 2002).

Având în vedere că prevederile art.60 CP (2002) ce țin de suspendarea curgerii prescripției sunt prevederile mai agravante pentru inculpat, prin prisma prevederilor art. 10 CP, acestea prevederi a legii penale noi, nu au efect retroactiv și nu pot fi aplicate situației inculpatului V.Vremea.

La fel, la materialele cauzei lipsesc careva probe ce ar confirma întreruperea curgerii prescripției prin săvârșirea de către Vremea Valentin a unor noi infracțiuni.

Colegiul penal remarcă faptul, că în conformitate cu prevederile art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Potrivit alin. (4) pct. 3) din aceeași normă, *sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei*, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.

57 și 58 din Codul penal, *cu liberarea de pedeapsă în cazul* prevăzut în art. 93 din Codul penal sau al *expirării termenului de prescripție*.

În consecință, reieșind din raționamentele expuse mai sus, instanța de apel îl va recunoaște vinovat pe Vremea Valentin de săvârșirea infracțiunii prevăzute la 209 alin. (2) CP (*în redacția anului 1961*), cu liberarea lui de pedeapsă penală pe motivul expirării termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

În conformitate cu art. art. 415 alin. (1), pct. 2), 417-418, **436** Cod de Procedură Penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, –

D E C I D E:

Apelul declarat de avocatul Filip Mărgineanu în interesele inculpatului Vremea Valentin și apelul declarat de apărătorul Alexei Kebeș în interesele inculpatului Vremea Valentin, se admite, se casează parțial sentința din 15 iulie 2005 a Judecătoriei Ialoveni și pronunță în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Vremea Valentin ***** se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 209 alin. (2) Cod Penal (în redacția anului 1961 cu modificările și completările ulterioare), și se liberează de pedeapsă în legătură cu expirarea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală.

În rest sentința din 15 iulie 2005 a Judecătoriei Ialoveni, modificată parțial prin decizia din 22 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău în partea încadrării acțiunilor lui Vremea Valentin conform art.190alin.(2) Cod penal (2002), rămâne fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la pronunțarea deciziei motivate.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la data de 11 aprilie 2023, orele 14:00.

Președintele ședinței, judecător:

Alexandru Spoială

Judecător:

Dorin Dulghieru

Judecător:

Sergiu Daguța

